

Kitab Daniel - Nomer Telung Puluh Wolu

Mbabar Perhiasan-Perhiasan Permata: Impen Nabi William Miller lan Pamulihaning Kayekten

Jeff Pippenger

2024-01-02

Ing sajroning impené Miller, dhèwèké dikirimi sawijining pethi cilik déning tangan kang ora katon. Ing impèné, dhèwèké dipimpin supaya mangertèni ukuran pethi mau minangka “enem pèrsagi” kanthi “sepuluh inci.” Sepuluh dikalèkaké déning enem kuadrat padha karo telung atus sewidak, kang nglambangaké cacahing dina sajroning setaun profetik. Miller diparingi sawijining pethi kang ngemu pesen sing kudu diwartakaké déning dhèwèké, lan pesen kang kudu diwartakaké mau adhedhasar paugeran manawa sedina ing wangsit Alkitab nggambaraké setaun. Pethi mau iku Alkitab, lan tumrap Miller, Alkitab kudu dipirsani ana ing ukuran paugeran “sedina-kanggo-setaun” sajroning wangsit Alkitab.

“Gandhèngan karo Sabdaning Allah ana satunggaling kunci kang mbukak pethi pusaka kang aji, kanggo marem lan kabungahan kita. Aku rumangsa sukur kanggo saben sorot pepadhang. Ing tembé, pangalaman-pangalaman kang saiki tumrap kita isih banget misterius bakal katrangaké. Ana sawatara pangalaman kang mbokmenawa ora bakal tau kita mangertèni kanthi temen nganti kang fana iki ngagem kalanggengan.” Manuscript Releases, volume 17, 261.

Ana sawijining “kunci” sing kagandhèng ing peti mati ing impèné Miller, kang nglambangaké metodologi sing Miller dipimpin kanggo migunakaké.

“Wong-wong sing melu melu ngwartakake piwelinging malaekat katelu padha nyinaoni Kitab Suci miturut rancangan kang padha kaya kang dianut déning Bapa Miller. Ing kitab cilik kang mawa irah-irahan Views of the Prophecies and Prophetic Chronology, Bapa Miller maringi paugeran-paugeran ing ngisor iki, kang prasaja nanging wicaksana lan wigati, tumrap panyinauan lan panafsiraning Kitab Suci:—

“[Aturan siji nganti lima dipunpetik.]”

“Ing ndhuwur iku sawatara pérangan saka paugeran-paugeran iki; lan sajroning panaliten kita tumrap Kitab Suci, kita kabèh bakal tumindak becik manawa nggatèkaké prinsip-prinsip sing wis kaandharaké.” Review and Herald, November 25, 1884.

Nalika Miller mbukak peti kuwi, dhèwèké nemokake “sakehing warna lan ukuran permata, intan, watu aji, lan dhuwit recehan emas lan salaka saka saben ukuran lan rega, katata endah ing panggonané dhéwé-dhéwé ana ing peti mau; lan kanthi tatanan mangkono, kabèh iku mratandhani cahya lan kamulyan sing ora ana tandhingané kajaba srengéngé.” Miller nemokake permata-permata kayektèn sing mbentuk kayektèn-kayektèn dhasar Adventisme. Kayektèn-kayektèn sing ditemokaké iku “katata” kanthi tatanan sing sampurna lan mratandhani cahyané srengéngé.

Miller banjur nyelehake kayektèn-kayektèn mau “ing sadhuwuring méja tengah” lan nimbali kabèh wong supaya “teka lan delengen.” “Teka lan delengen,” iku sawijining pralambang sing kapethik saka pambukakaning segel-segel ing kitab Wahyu, lan Miller nggambarake wong-wong wicaksana sing mangertèni piwulangé Daniel sing wis kawukak ing taun 1798. Kayektèn-kayektèn sing diselehaké Miller ing sadhuwuring méja mau, yaiku kayektèn-kayektèn saka kitab Daniel sing wis kawukak, kang wis dibukak déning Sang Singa saka taler Yehuda, lan iku kudu dadi pangujian tumrap generasi sing urip nalika kayektèn-kayektèn mau kawukak. Awit saka iku, patang kéwan ing kitab Wahyu sing kagandhèng karo patang segel kang kawitan, lan Miller, padha nguwuh marang generasi mau supaya “teka lan delengen.”

Lan aku weruh nalika Sang Cempe mbukak salah siji saka segel-segel mau, lan aku krungu, kaya swaraning gludhug, salah siji saka papat makhluk urip ngandika, “Mrenea lan delengen.” Lan aku ndeleng, lah ana jaran putih; lan kang nunggangi iku nyekel panah; lan makutha kaparingake marang dheweke; banjur dheweke metu kanthi menang, lan supaya menang. Lan nalika Panjenengane mbukak segel kapindho, aku krungu makhluk urip kapindho ngandika, “Mrenea lan delengen.” Lan metu jaran liyane kang abang; lan kuwasa kaparingake marang kang nunggangi iku supaya ngrebut katentreman saka bumi, lan supaya wong-wong padha matèni siji lan sijiné; lan marang dheweke kaparingake pedhang gedhé. Lan nalika Panjenengane mbukak segel katelu, aku krungu makhluk urip katelu ngandika, “Mrenea lan delengen.” Lan aku ndeleng, lah ana jaran ireng; lan kang nunggangi iku nyekel timbangan ana ing tangane. Lan aku krungu swara ana ing tengahing papat makhluk urip ngandika, “Satakar gandum regane sedinar, lan telung takar jelai regane sedinar; nanging aja ngrusak lenga lan anggur.” Lan nalika Panjenengane mbukak segel kapapat, aku krungu swaraning makhluk urip kapapat ngandika, “Mrenea lan delengen.” Lan aku nyawang, lah ana jaran pucet; lan asmane kang nunggangi iku Pati, lan Naraka ngetutake dheweke. Lan kuwasa kaparingake marang wong loro mau ngungkuli saprapat bumi, kanggo matèni kanthi pedhang, lan kanthi kaliren, lan kanthi pati, lan kanthi kéwan-kéwan ing bumi. Wahyu 6:1-8.

Panjenengané Kristus, kang dipralambangaké minangka Singa saka taler Yehuda, kang mbikak kitab kang kasegel nganggo pitu segel ana ing kitab Wahyu, lan Sang Singa saka taler Yehuda iku uga kang mbukak permata-permata kang dipasang déning Miller ana ing méja, banjur ngumumaké marang sakèhé wong supaya “mrenea lan delengen.”

Kasunyatan-kasunyatan kang dipuntemokaké déning piyambakipun dipungambaraken kanthi cetha ing bagan para pelopor taun 1843, ingkang miturut pangandikané Sister White dipunarahaken déning astanipun Gusti, ingkang ugi astanipun ingkang sami, astanipun ingkang boten katingal, ingkang sampun ndadosaken Miller manggih pethi kebak permata. Tiga atus bagan ingkang dipunasilaken ing taun 1842 punika minangka panggenapan saking dhawuhipun Habakuk supados nyerat wahyu lan ndadosaken cetha ing nginggil papan-papan. Papanipun Miller ing tengahing kamare makili tiga atus bagan (papan-papan) ingkang dipunasta para utusan Millerite dhateng jagad ing taun 1842 lan 1843. Bagan

punika, sesarengan kaliyan bagan para pelopor taun 1850, punika “papan-papan” ingkang kasebat wonten ing Habakuk pasal kalih.

“Iku minangka paseksi kang manunggal saka para pengajar lan publikasi Advent Kapindho, nalika ngadeg ana ing ‘iman asli,’ manawa penerbitan bagan iku minangka panggenepan saka Habakuk 2:2, 3. Manawa bagan iku sawijining pokok ramalan (lan wong-wong kang nyélaki prakara iku ninggal iman asli), mula banjur cetha manawa 457 SM iku taun kang dadi wiwitan kanggo ngetung 2300 dina. Perlu manawa 1843 dadi wektu kang kapisan diterbitaké, supaya ‘wahyu’ iku ‘mandheg sawatara wektu,’ utawa supaya ana mangsa tundha, ing sajroning mangsa iku golongan para prawan bakal ngantuk lan turu tumrap prakara agung bab wektu, pas sadurungé padha bakal diugah déning Panguwuh Tengah Wengi.” James White, *Second Advent Review and Sabbath Herald*, Jilid 1, Nomer 2.

Wong-wong sing wiwit nanggapi pesen (permata) sing salajengipun dipralambangaké ana ing méjané Habakuk, wiwitané namung sawetara, nanging kanthi dikukuhaké asas sadina kanggo setaun ing tanggal 11 Agustus 1840, wong-wong mau “mundhak dadi wong akèh.”

“Ing wektu sing pas kaya kang wis katetepaké, Turki, lumantar para duta besare, nampani pangayoman saka kakuwasan-kakuwasan sekutu Éropah, lan kanthi mangkono nglebokaké awaké dhéwé ana ing sangisoring pangendhalèné bangsa-bangsa Kristen. Kedadéan iku netepi ramalan mau kanthi persis. Nalika bab iku kawruhan, akèh wong dadi yakin bab beneré asas-asas tafsir nubuatan kang ditampa déning Miller lan para kancané, lan sawijining dorongan kang nggumunaké kaparingaké marang gerakan rawuhé Gusti. Wong-wong kang pinulih lan duwé kalungguhan padha nggabung karo Miller, ing sajroning martakaké lan nerbitaké panemuné, lan wiwit taun 1840 nganti 1844 pakaryan iku nyebar kanthi rikat.” *The Great Controversy*, 334, 335.

Banjur wong akèh mau wiwit ngganggu permata-permata iku. Ing titik iku Miller bakal ngidentifikasi panyebaraning permata-permata iku. Tembung “nyebar” iku salah siji saka pralambang utama saka “pitung kaping” ing Imamat rong puluh enem, lan Miller migunakaké sawatara variasi saka tembung “nyebar” kaping sepuluh ing panyajian impèné. “Sepuluh” iku pralambanging sawijining ujian, lan nandhani pangerten sing bener tumrap makna pralambang saka permata-permata Miller sing “kasêbar” minangka sawijining ujian kenabian kanggo wong-wong kang tumrap marang wong-wong mau wus tekan pungkasaning jagad.

Panolakan marang mustika “pitung kaping” iku minangka mustika kapisan kang disisihaké déning Adventisme Laodikia nalika padha gagal ngliwati ujian “panyebaran” Musa, kang wis kaaturaké déning Élia (Miller), ing taun 1863. Wiwit ing titik iku, para mustika iku bakal saya tambah kasebar, campur karo barang-barang palsu, lan ing pungkasané katutupan kanthi sampurna. Panutupan marang para mustika kang aji iku ing pungkasané bakal tekan ing sawijining titik nalika peti (Alkitab) bakal dirusak.

Ing impèné Miller ana béda sing cetha antarané “pitung wektu” kapisan nalika tembung “buyar” dipigunakaké déning Miller, lan telung wektu pungkasan nalika dhèwèké migunakaké tembung iku. Sawisé dhèwèké nyebut “buyar” “pitung wektu,” dhèwèké “dadi babar pisan kendhat semangat lan remuk atiné, banjur lungguh lan nangis.”

Sadurunge Kristus, kang dilambangaké minangka Singa saka taler Yehuda, miwiti pakaryan-Né mbukak segel-segel kitab sing kasegel nganggo pitung segel ing kitab Wahyu, Yohanes nangis. Yohanes lan Miller padha nangis nalika padha mangertèni yèn peti mati (Sabdaning Allah) wis kakubur déning permata-permata palsu.

Lan aku weruh ana ing tangan tengené Panjenengané kang lenggah ana ing dhampar, sawijining kitab kang katulisan ana ing sisih njero lan sisih mburiné, kaségel kanthi pitung segel. Lan aku weruh sawijining malaékat kang rosa ngumandhangaké kanthi swara sora, “Sapa kang pantes mbukak kitab iku lan nglucuti segel-segelé?” Lan ora ana wong siji waé, apa ing swarga, apa ing bumi, utawa ing sangisoring bumi, kang bisa mbukak kitab iku, utawa mung ndeleng marang iku waé. Lan aku nangis banget, marga ora ana wong siji waé kang kapanggih pantes mbukak lan maca kitab iku, utawa mung ndeleng marang iku waé. Lan siji saka para pinituwa ngandika marang aku, “Aja nangis; lah, Sanga saka taler Yéhuda, Oyodé Dawud, wus menang, satemah bisa mbukak kitab iku lan nglucuti pitung segelé.” Wahyu 5:1–5.

Nalika panolakan kang saya ngrembaka tumrap permata-permata sing ditemokaké déning Miller lan diprayogakaké marang jagad wis tekan ing titik nalika Kitab Suci (kothak permata) dirusak, mula Miller banjur nangis.

“Banjur aku weruh yèn ing antarané permata lan dhuwit receh kang asli, wong-wong mau wis nyawuraké cacah kang ora kaétung akèhé permata palsu lan dhuwit receh palsu. Aku banget nesu merga tumindak asor lan ora ngerti panuwuné, lan aku nyelaki lan ngolok-olok wong-wong mau merga iku; nanging saya aku nyelaki, saya akèh wong-wong mau nyawuraké permata palsu lan dhuwit receh palsu ing antarané sing asli.

“Sawisé kuwi aku banjur dadi nesu banget ing jiwaku kang jasmani lan wiyit migunakaké kekuwatan jasmani kanggo nyurung wong-wong mau metu saka kamar; nanging nalika aku lagi nyurung metu siji, telu manèh mlebu lan nggawa rereged lan serutan-serutan lan wedhi lan manéka warna sampah, nganti kabeh permata sejati, inten, lan dhuwit receh katutupan kabèh, saéngga ora katon manèh. Wong-wong mau uga nyuwek-nyuwek petiku dadi pérangan-pérangan lan nyawuraké ana ing antarané sampah mau. Aku ngira ora ana wong siji waé kang nggatèkaké kasusahanku utawa nesuku. Aku dadi kelangan pengarep-arep lan remuk atiku kabèh, banjur lenggah lan nangis.”

Ing titik iki ing impèné, tembung “sumebar” wis digunakaké “ping pitu.” Telung kaping pungkasan béda saka pitung kaping sing kapisan, mula mènèhi tandha kenabian tumrap pitung panyebaran iku minangka pralambang saka “pitung mangsa” ing Imamat likur nem. Impèné Miller sing kapindho, kaya dene impèné Nebukadnésar sing kapindho, kanthi pralambang ngenali “pitung mangsa” iku.

Kaya déné tumrap Yohanes ing Wahyu pasal lima, nalika Miller nangis, wong tukang rerumputan nganggo sikat bledug (Singa saka taler Yehuda), banjur “mbukak lawang” lan mlebu ing kamar iku. Gambaran visual bab Sang Rama nyekel kitab sing kasegel nganggo pitung segel, sing ora ana wong siji waé bisa mbukak, lan sing wis njalari Yohanes nangis, diwiwiti ing ayat siji pasal papat.

Sasampunipun punika aku mirsani, lan lah, wonten lawang kabikak ing swarga; lan swara ingkang kapisan ingkang kula rungokaken punika kados swantening kalasangka ingkang ngandika kaliyan kula; ingkang ngandika, Munggaha mriki, lan Aku badhé nedahaken dhateng sira samubarang ingkang kedah kalampahan ing tembé. Wahyu 4:1.

Miller nangis lan nyumurupi ana lawang kabukak. “Nalika aku mangkono iki lagi nangis lan sesambat marga saka kapitunan gedhéku lan tanggung jawabku, aku banjur kelingan marang Gusti Allah, lan kanthi temen-temen ndedonga supaya Panjenengané ngutus pitulungan marang aku. Sanalika lawang kabukak, lan ana sawijining wong mlebu ing kamar, nalika wong-wong kabèh padha metu; lan wong iku, kanthi nyekel sapu bledug ana ing tangane, mbukak jendhéla-jendhéla, banjur wiwit nyaponi bledug lan rerampahan saka kamar mau.” Sanga saka taler Yehuda lan wong sing nggawa sapu bledug iku tekan ing wektu kabukane lawang, nalika Yohanes lan Miller nangis. Kabukane sawijining lawang iku minangka pralambang saka owah-owahan dispensasi.

Bebarengan karo Miller, dhèwèké nangis lan ana lawang kabukak, nanging dhèwèké uga ndedonga. “Aku dadi temenan putus pengarep-arep lan remuk atiku, banjur lungguh lan nangis. Nalika aku mangkono lagi nangis lan nglilir merga kapitunan lan tanggung jawabku sing gedhé, aku kèlingan marang Gusti Allah, lan kanthi temen-temen ndedonga supaya Panjenengané ngutus pitulungan marang aku. Sanalika lawangé kabukak, lan ana sawijining wong mlebu ing kamar iku, nalika wong-wong kabèh padha metu saka kono; lan wong iku, kanthi nyekel sikat rereget ana ing tangané, mbukak jendhéla-jendhéla, banjur wiwit nyaponi rereget lan rongsokan saka kamar iku.”

Pandongang sing dadi pratandha dalan ing sajarahing dina-dina wekasan iku yaiku pandonga kang ditandhani déning Daniel lan telu wong pinilih ing pasal loro, lan uga déning Daniel ing pasal sanga. Iku yaiku pandonga Leviticus rong puluh enem bab “pitung kaping,” kang kudu didongakaké déning loro seksi ing Wahyu sewelas nalika padha nyadari yèn wong-wong mau wis kasirnakaké. Loro seksi iku kudu mbalèni apa kang wis ditindakaké déning Daniel ing pasal sanga, nalika dhèwèké mangertèni yèn dhèwèké wis “kasirnakaké” minangka panggeneping ipat-ipat Musa. Loro seksi iku kudu mbalèni apa kang digambaraké déning Miller ing impèné nalika dhèwèké tekan ing titik nalika permata-permatané wis kasirnakaké “pitung kaping.”

Nalika pandonga iku ditandhani, sawijining lawang kabukak, wong kang nggawa sikat rereget teka, lan kamar iku kothong. Wong akèh kang duraka wus padha sirna, lan sawijining tatanan jaman anyar wus teka. Banjur Sang Singa saka taler Yehuda, kang garuné ana ing astanipun, “mbukak jendhéla-jendhéla, lan wiwit nyaponi rereget lan remukan saka

kamar iku,” lan nalika “Panjenengané nyaponi rereget lan remukan, permata palsu lan dhuwit receh palsu, kabèh padha munggah lan metu saka jendhela kaya méga, lan angin nggawa iku lunga.”

Jendhela-jendhela kang kabuka iku uga nandhani sawijining pamisahan, amarga kaya déné rereged diusung metu lumantar jendhela, mangkono uga wong-wong kang wis netepi dhawuh kang kapacak ing Malakhi, kang mréntahaké para “imam” ing dina-dina wekasan supaya, “gawanen kabeh prasepuluhan menyang ing gudhang, supaya ana pangan ana ing dalem-Ku, lan buktèkna Aku saiki kanthi prakara iki, mangkono pangandikané Pangéran sarwa dumadi, apa Aku ora bakal mbukak marang kowé jendhela-jendhela swarga, lan maringaké berkah marang kowé nganti ora ana papan kang cekap kanggo nampané.” Lawang kang kabuka lan jendhela-jendhela kang kabuka iku nggambaraké sawijining owah-owahan ing tatanan dispensasi kang kaleksanan nalika para imam duraka disingkiraké, lan para imam mursid lagi nampa berkah.

Nalika wong sing nyapu rereged iku wiwit ngresiki lantainé, Miller nutup mripaté sedhela. “Ing satengahing raméné pakaryan, aku nutup mripatku sedhela; nalika aku mbukak manèh, sakehing rereged wis sirna kabèh. Permata-permata aji, intan-intan, lan dhuwit recehan emas lan salaka, sumebar kanthi lubèr ing saindhenging ruangan.” Barang kang aji lan kang asor banjur kapisah kanthi sampurna.

Peti sing luwih gedhé banjur dipasang ing ndhuwur méja, lan permata-permata sing sumebar banjur dilebokaké ing kono. “Banjur dhèwèké masang ing ndhuwur méja sawijining peti, sing luwih gedhé lan luwih éndah tinimbang sing kapisan, lan nglumpukaké permata-permata, inten-inten, lan dhuwit receh kanthi segenggem-segenggem, banjur nglebokaké mau menyang ing peti iku, nganti ora ana siji waé sing kari, sanajan sawetara inten mau ora luwih gedhé tinimbang pucuké jarum.” Kayektèn-kayektèné dhasar saka Miller banjur disawijèkaké ora mung karo Kitab Suci, nanging uga karo Roh Ramalan, lan kayektèn-kayektèn mau dadi luwih éndah lan luwih padhang tinimbang sakdurungé.

Nalika kita ngrembug sesanti Kali Ulai miturut katrangan pesen kang dibukak segelé ing taun 1798, kudu dingertèni yèn sawatara saka kayektèn-kayektèn mau winates déning rerangkèn pamanggih kang diparingaké marang Miller. Mulané, prayoga uga diarep-arep yèn sawatara saka kayektèn-kayektèn mau bakal dadi luwih amba lan luwih endah, senadyan sawatara ing antarané bisa katon cilik utawa sepele.

Nalika kayekten-kayekten mau dipulihaké, iku dilebokaké menyang pethi sing luwih gedhé, banjur panggihan mau sapisan manèh dipunwulangaké, dudu déning Miller, nanging déning Kristus, (kang iku wong sikat rereged, kang iku Sang Singa saka taler Yéhuda) supaya, “teka lan delengen.” Iki nandhakaké yèn sawijining pambukan segel nembe waé kadadéan, lan pambukan segel sing pungkasan iku ya iku Wahyu bab Gusti Yésus Kristus sing kalakon sadurungé lawanging kasempatan ditutup, utawa kaya déné dipunmangertèni déning Sister White, nalika wong sikat rereged wis mlebet.

“Aku nyawang menyang peti iku, nanging mripatku kesilau déning paningal mau. Papan-papan iku sumunar kaping sepuluh luwih mulya tinimbang kamulyané kang kapungkur. Aku ngira papan-papan iku wis digosok nganggo wedhi déning sikilé wong-wong duraka kang wus nyebarake lan ngidak-idak mau ana ing lebu. Papan-papan iku katata kanthi endah ana ing peti iku, saben-saben ana ing panggonané dhéwé, tanpa katon tandha-tandha rekasané wong sing nglebokaké mau menyang njero. Aku sesambat marga saka kabungahan kang gedhé banget, lan sesambat iku nggugah aku.” Early Writings, 83.

Wektu tundha lan kuciwa kapisan dumadi ing tanggal 18 Juli 2020, lan wiwit Juli 2023, Singa saka taler Yehuda wis mbikak segel pesen Wahyu Yesus Kristus. Mbikaké segel iku nyakup kitab Daniel, lan kita bakal ngrampungaké panimbangan kita ngenani impené Miller ing artikel sabanjuré.

Pakaryané wong nganggo sikat rereged iku ditindakake kanthi sesarengan karo “para imam wicaksana”, lan pakaryané para “imam” mau, kang dadi loro seksi ing Wahyu pasal sewelas, lan kang uga minangka balung-balung garing kang wis diuripaké manèh ing Yehezkiel pasal telung puluh pitu, uga dilambangaké déning garis-garis liya saka Sabdaning Allah. Kita bakal nggunakaké sawatara garis mau minangka seksi kapindho tumrap apa kang wis kita tetepaké ngenani impen kapindhoné William Miller.

“Kitab-Kitab Suci kaparingaké kanggo paédah kita, supaya kita oleh piwulang ing kabeneran. Sinar-sinar pepadhang kang aji banget wis ketutupan déning méga kasalahan, nanging Kristus siyap nyaponi kabut kasalahan lan takhayul, lan maringaké pambukaning kamulyaning Sang Rama marang kita, supaya kita bakal matur kaya para sakabat, ‘Apa ora atiné kita murub ana ing sajroning kita, nalika Panjenengané ngandika karo kita ana ing dalan?’” Publishing Ministry, 68.